

הלכות פסולי המקדשין

פרק שלישי

התקדשות ע"י המזבח והכלים

דחיית הקדשים
בהיעדר מזבח

כב מזבח שנגפגם - נפסלו כל הקדשים שהיו שם שחוטטין במקדש שעבדו לא נזרק דמן, שהרי אין שם מזבח לזרק עליו, ונאמר: "וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ" (שמות כ, כו) - קלומר, תזבח והוא עומד קתקנו, לא פגום. **כג** אכל קדשים חיים שהיו שם בעזרה כשנגפגם - לא נפסלו, אלא כשיבנה המזבח יקרבו, שאין בעלי חיים נדחין. **כד** הקדיש בהמות עד שלא נבנה המזבח - כשיבנה מקריבין אותן, שהדחוי מעקרו אינו דחוי. **כה** וכן אין אוכלין קדשים והמזבח פגום, שנגאמר: "וְנֹאכְלוּהָ מִצֹּאת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ" (ויקרא י, יג). והוא הדין לקדשים קלים, שאין אוכלין אותן בירושלים והמזבח פגום, עד שיבנה.

הלכות בית הבחירה

פרק שביעי

יראת המקדש; דרגות קדושת המקום

הרחקת טמאים
מהר הבית

טו הר הבית מקדש ממנה, שאין זבין וזבות נדות נולדות נכנסין לשם. ומתיר להכניס המת עצמו להר הבית, ואין צריך לומר טמא מת שהוא נכנס לשם.

